

Διδαχή και έμπειρία

διὰ χάρτου και μέλανος (Β' Ιωάννου 12)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

Σήμερα, για την Εκκλησία μας, είναι ημέρα της εισόδου μας στο Τριώδιο. Με την σημερινή Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, αρχίζει η προετοιμασία μας για την Μεγ. Τεσσαρακοστή η οποία θα αρχίσει την Καθαρά Δευτέρα. Αύτην την εβδομάδα κατάλύεται υποχρεωτικά η νηστεία της Τετάρτης και Παρασκευής προκειμένου να σκεφτόμαστε όλοι μας ανεξαιρέτως οι χριστιανοί την υποκρισία του Φαρισαίου που πίστευε ότι ήταν «καλός», ότι ζούσε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και ότι είχε το δικαίωμα να κατακρίνει τους γύρω του ανθρώπους, που τους νόμιζε άμαρτωλούς. Μεσα σ'αυτούς συμπεριλάμβανε και τον Τελώνη ο οποίος με συναίσθηση της άμαρτωλότητός του και με ειλικρίνεια ενώπιον του Θεού, χωρίς να κατακρίνει κανέναν γύρω του, τελικά, δικαιώθηκε, σύμφωνα με τον λόγο του Χριστού μας στο σημερινό Ευαγγέλιο.

Στην εποχή μας, με τις ίδιες λέξεις του Ευαγγελίου, μερικές φορές, έννοούμε διαφορετικά πράγματα. Για παράδειγμα, ενώ στα χρόνια του Χριστού, οι Τελώνες ήταν η προσωποποίηση της αδικίας και της έκμετάλλευσης του λαού, σήμερα, οι Τελώνες είναι οι εργαζόμενοι σ'ένα εύλογημένο επάγγελμα που φυλάσσουν τα σύνορά μας από πολλά κακά κι εμεϊς έδω στον Έβρο, τὸ ἀνα-

γνωρίζουμε αυτό καλά. Αντιθέτως, οι Φαρισαῖοι στα χρόνια του Χριστού ήταν οι καλοί άνθρωποι της κοινωνίας τους, η προσωποποίηση της εὐλάβειας και της τιμιότητος, ενώ σήμερα, «Φαρισαῖο» έννοούμε έναν ψεύτη, ο οποίος δέν λέει ποτέ ἀλήθεια, ζῆ παριστάνοντας τὸν καλὸ και υποκρίνεται σὰν θεατῖνος ὅτι εἶναι καλύτερος ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους του. Τριώδιο για την Εκκλησία μας είναι η περίοδος κατά την οποία με διδακτικά λειτουργικά κείμενα καλούμεθα να έμβαθύνουμε μέσα μας για να διαπιστώσουμε τί ἀλήθεια εἶμαστε ὁ καθένας μας. "Όχι τί νομίζουμε ὅτι εἶμαστε, οὔτε τί δείχνουμε στους ἄλλους ὅτι εἶμαστε, ἀλλὰ ενώπιον τοῦ Θεοῦ, τί εἶμαστε!" Ὁμως ἡ κοινωνία, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, «Τριώδιο» ὀνομάζει τὰ καρναβάλια και τὰ μασκαρέματα, εὐκαιρίες δηλ. για ἔξωστρέφεια και ἀποφυγή εἰλικρινοῦς αὐτοκριτικῆς, ενώ αὐτὴ ἡ εἰλικρινῆς αὐτοκριτικὴ εἶναι πὺ βοηθᾶει να ζήσουμε χωρίς ψευδαισθήσεις και πλανεμένες ἀπόψεις για τὸν ἑαυτὸ μας. Τέλος, «ὁ Ναὸς» στα χρόνια του Χριστού ήταν ὁ τόπος ὅπου οἱ ἄνθρωποι πήγαιναν για να δείξουν τὴν σχέση τους με τὸν Θεό, ενώ σήμερα, «ὁ Ναὸς» ἡ Ἐκκλησία, εἶναι ὁ τόπος ὅπου οἱ χριστιανοὶ πηγαίνουμε για να δοῦμε τὸν Θεό, στα πρόσωπα τῶν συνανθρώπων μας.

Ἀγαπητοί μου,

Σᾶς παρακαλῶ πολὺ ὁ Ἐπίσκοπός σας, νὰ ζήσουμε αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ὅπως προτρέπει ἡ Ἐκκλησία νὰ τὴν ζήσουμε ὅλοι μας. Ἄς κοιτάξουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μας ὁ καθένας γιὰ λίγα λεπτά κι ἄς διερωτηθοῦμε πόσο οὐσιαστικὴ σχέση ἔχουμε σ' ἀλήθεια μαζί Του. Ἄς κοιτάξουμε τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου κι ἄς ἀναλογισθοῦμε προσευχητικὰ πόσο ἀπέχουμε ἀπὸ τὴν ἀγνότητα καὶ καθαρότητα ἐκείνης τῆς Παναγίας γυναῖκας.

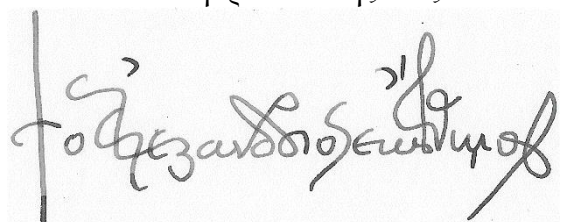
Ἄς μαίνεται γύρω μας τὸ κακό, ἄς πλημμυρίζει ἡ ἀνηθικότητα τὴν κοινωνία μας. Ἐμεῖς «ἄς σταθοῦμε στέρεοι». Κρατεῖστε τὸν ἑαυτὸ σας καὶ τὶς οἰκογένειές σας κοντὰ στὸ Χριστό, στὴν Παναγία, στοὺς ἁγίους μας καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Κατακλυσμὸς εἶναι, θὰ περάσει. Ἀρκεῖ νὰ μείνουμε στὴν κιβωτό. Χειμῶνας εἶναι, θὰ περάσει καὶ θὰ ρθεῖ ἡ ἄνοιξη. Μὴν φοβᾶστε τίποτε. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ νικητὴς τῆς Ἱστορίας αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἄς μείνουμε κι ἐμεῖς μαζί Του, δίπλα Του, κοντὰ Του. Ὅμως, χωρὶς φαρισαϊκὴ ἔπαρση, ἀλλὰ μὲ ταπείνωση, μὲ εἰλικρίνεια καὶ μὲ συναίσθηση. Μὲ ἀγάπη καὶ ἐνότητα οἱ Χριστιανοὶ μεταξύ μας. Καὶ κυρίως, μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν Ἐκκλησία μας καὶ ὄχι στὴν κρίση μας ὁ καθένας. Αὐτὸ ἦταν τὸ λάθος τοῦ Φαρισαίου ποὺ τοῦ στέρησε τὸν Θεό. Καταλαβαίνετε, τί σᾶς λέω; Ὅταν δὲν ἔχουμε ἐνότητα οἱ Χριστιανοὶ μεταξύ μας καὶ ἀκολουθεῖ ὁ καθένας τὴν δική του ἄποψη, τότε ὁ διάβολος θὰ μᾶς δοκιμάζει καὶ αὐτὸ θὰ μᾶς πονάει. Ὅταν ὁ καθένας μας

πιστεύει στὴν ἀλάθητη γνώμη του καὶ στὴν ἀλάθητη ἐπιλογή του καὶ δὲν ἀκούει μὲ ἐμπιστοσύνη τὴν Ἐκκλησία, τότε, θὰ ζῆ χωρὶς δικαίωση τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ψεύτικη ἐντύπωση μιᾶς φαρισαϊκῆς θρησκευτικότητας, ποὺ ὅμως δυστυχῶς δὲν σώζει. Στὶς ἡμέρες μας τὸ βλέπουμε αὐτὸ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Χριστιανούς ποὺ νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν προσωπικὴ σχέση μὲ τὸν Χριστὸ μέσῳ μιᾶς αὐθαίρετης ἄποψης γιὰ τὴν Πίστη μας, στηριγμένοι σ' ἓναν ὁμοίως ἐγωϊστὴ πνευματικὸ - ἐξομολόγο ἢ καθοδηγητὴ, φτιάχνοντας ὁμαδούλες προνομιακῆς λατρευτικότητας καὶ τάχα «ὑψηλῶν» καὶ «γνησίων» πνευματικῶν ἐμπειριῶν, τελικά, νὰ ζοῦν ἔξω καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν σοβαρὴ, λογικὴ καὶ ἀσφαλὴ πνευματικότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί μου!

Μόνον ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀλάθητη! Ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἔχουμε πλᾶνες καὶ τὶς καλλιεργοῦμε, μᾶς ἀρέσουν, ἐπειδὴ ἀκριβῶς «τρέφουν» τὸν ἐγωϊσμό μας. Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ μας. Ἐξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν ἐπίσημο λόγο της, σωτηρία, δικαίωση καὶ χαρὰ, δὲν ὑπάρχει. Ἄς ἀποφύγουμε τὸν σημερινὸ Φαρισαῖο, ποὺ συνήθως οἱ Χριστιανοὶ καὶ πρῶτος ἐγώ, κρύβουμε μέσα μας.

Ὁ Μητροπολίτης σας

✠ Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος